

DOMSSÖNDAGEN

DOMINICA ULTIMA

Text Matt 25: 31-46. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus skall komma tillbaka hit till jorden för att döma världen. Alla människor får då höra var de skall tillbringa evigheten. Somliga blir evigt lyckliga, andra sänds iväg till helvetet. Detta är allvarliga ting, evighetsallvarliga. Låt oss därför betänka orden i Ps. 139 och be med kung David: *"Utrannsaka mig, Gud och känn mitt hjärta, pröva mig och känn mina tankar. Se till om jag är på en olycksväg och led mig på den eviga vägen"* (Ps. 139:23-24). Amen.

DEN INNEVARANDE TIDSÅLDERN

Den tid vi nu lever i är en nådatid. Varje dag är en frist, en möjlighet för oomvända syndare att vända om till Herren Jesus Kristus och ta emot Hans frälsning. Jesus vill nog komma och visa sig för de sina, hämta hem dem till Faderns rike och där dricka det nya vinet med sina trogna (Matt: 26:29). Men Han håller sig fortfarande undan, för Han vet att den dag Han kommer åter, då kommer alla oomvända syndare att förgås. Inför den absoluta Heligheten, i mötet med den Helige, kan ingenting orent och syndigt bestå. Endast den som mottagit syndaförlåtelsen, iklätt sig Kristi rättfärdighet kan bestå den dagen och stå fram inför härlighetens tron.

Det är därför som evangeliet predikas över hela världen. Gud vill föra människor in i sitt rike. Den enda anledningen till att världen ännu består är att Gud vill ge alla tid att omvända sig (2 Petr. 3:9). Därför säger Jesus att innan änden kommer, *"måste först evangeliet predikas för alla folk"* (Mark. 13:10). Men en dag är det inte längre möjligt att låta sig omvändas. Nådens tid tar slut den dag Jesus kommer åter. Ingen utom Gud i himlen vet vilken dag detta blir (Matt. 24:36). Det kan vara idag. Nådatiden tar också slut för den enskilde den dag den kroppsliga döden infaller. Den som här i nådens tid förspillt den dyra nåd som Gud erbjudit för intet kommer i evighet att vandra på den olycksväg han eller hon påbörjade i tiden.

VÄGEN BORT

På den yttersta dagen kommer Jesus att döma. Han kommer att komma i sin härlighet med alla änglar och sätta sig på sin härlighets tron. Han kommer då att säga till dem på den vänstra sidan, de syndare som inte lät sig omvändas: *"Gå bort ifrån mig"*. Hur bittert blir det inte för de förtappade människorna som då får höra dessa fasansfulla ord: *"Gå bort ifrån mig."*

Vilket förskräckligt farväl! *"Farväl, vår Jesus, som ville frälsa oss, men vi ville inte ha någon frälsning. Farväl, vår Jesus, du ville oss väl, men vi ville oss själva illa. Farväl, vår Jesus, du klappade på vårt hjärtas dörr, men vi stängde igen den. Nu har vi aldrig mer någon nytta av att du kom till oss, att du föddes i stallet i Betlehem. Nu har vi aldrig mer någon nytta av dina strimmor och sår, av ditt kroppslidande och själakval, som du har utstått för oss. Vi skulle ha kommit till dig med våra synder, innan vi avkrävdes räkenskap för dem, men vi gjorde det inte"*. Nådatiden är förfluten, den kommer aldrig mer igen. Aldrig ett enda dragande av Gud Fader mer. Aldrig ett enda klappande av Guds Son mer. Aldrig en enda kallelse av den Helige Ande mer. Aldrig mer någon gudstjänst. *"Farväl, vår Jesus!"*

Och vart de bortvisades väg leder, det vill jag inte tala så utförligt om. Det är nog att säga att det är fråga om den eviga eld som är beredd åt djävulen och hans änglar (Matt. 25:41). Det är svårt att ta till sig detta fasansfulla, att det finns en sådan plats och att människor kommer att hamna där. Men det är i stor kärlek som Jesus nämner detta. Han vill varna oss därför att Han inte vill att någon av oss skall sluta våra dagar där. Vi hör inte hemma där. Det är en pinoplats för djävulen och hans anhang. Det är fullständigt onödigt att någon enda hamnar där. Jesus har ju redan burit vårt straff och vunnit en evig frälsning åt oss. Allt är färdigt. Det är fullbordat. Du har en Frälsare som älskar dig så mycket att Han själv led helvetets straff för

att du skulle slippa. Han vill istället ha dig hos sig i Himmelen. Där hör du hemma. Det är för detta, den eviga gemenskapen med Gud, du har skapats. Jesus vill ha dig på högra sidan om härlighetens tron, bland den skara till vilken Han kommer att säga: *"Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse"* (Matt. 25:34).

VÄGEN HEM

Att bli tagen tillvara av Gud, att få vara hos Honom i evigheten, den möjligheten gäller för oss alla. Än lever vi ju i nådens tid. Än har inte vägarna slutgiltigt skiljts åt. Än har vi alla möjlighet att komma med på livets sida vid den stora uppdelningen på den sista dagen då vi skall ställas till svars för våra liv. Det blir då vår inställning till Jesus som avgör vår eviga lott. Det är genom tron på Frälsaren vi får det eviga livet. Men av flera bibelställen att döma skulle man kunna tro att det är på gärningarna det hänger. Det gäller t.ex. Upp. 20:12 där det talas om vad som står skrivet i böckerna om våra gärningar och det gäller inte minst dagens evangelietext. Där säger nämligen Jesus att de välsignade är de som hade gett Människosonen att äta och dricka, de som tog emot Honom då Han var främling, klädde Honom då Han var naken och besökte Honom då Han var sjuk och satt i fångelse. Idel goda gärningar alltså. På den undrande frågan när detta hade skett fick de välsignade svaret att det hade skett varje gång de hade tagit sig an någon av Människosonens minsta bröder (Matt. 25:40).

På sätt och vis stämmer det alltså att det blir en dom efter gärningar. Men goda gärningar kan bara den göra som tagit emot förlossningen i Kristus. Det goda, som vid domen tillskrivs en sådan människa, kommer att framstå som vittnesbörd om den genom tron mottagna frälsningen. Det är en sådan funktion som gärningarna skall ha på den yttersta dagen. De skall vara tecken på hur man förhållit sig till Kristus, om man levt i tro eller otro. De goda gärningarna utgör inte orsaken till saligheten, utan orsaken är endast Kristi försoning, men liksom frukten visar hurdant ett träd är, visar gärningarna vad som finns inom oss, om vi levt i gemenskap med Kristus eller inte. Jesus kan själv använda bilden av trädet och frukten i samband med att Han talar om domen. Han framhåller också, att det endast är genom att leva i gemenskap med Honom som en människa kan bära god frukt: *"Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra"* (Joh. 15:5). Gärningarna är alltså bara ett utflöde av, och ett vittnesbörd om den saliggörande tron på Kristus. Värt att lägga märke till är också att de välsignade inte själva var medvetna om de goda gärningar de hade gjort. De frågar oförstående: *"Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka?"* (Matt. 25:37)

När ljuset på domens dag faller över allting som här i nådens tid varit fördolt, då kommer de trognas salighet att bli uppenbar som aldrig förr. Här nere på jorden var den ofta fördold. Livet var kanske fyllt av kors, lidande och svårigheter. Den kristne får nämligen utstå fattigdom, hunger och sjukdom likaväl som de andra. Kanske fick han eller hon t.o.m. utstå förföljelse och fångelse för sin tros skull. Men saligheten var också ofta fördold för den kristne själv. Man ville så mycket gott, men fick så litet utträttat. Kraften var så svag att man inte förmådde mycket. Man ville bli helig och ren, men såg den efterhängsna synden i det egna hjärtat. Feghet gjorde att man svek Herren så många gånger. Det blev många nederlag. Ibland var frågorna så många och svaren så få. Ibland kändes det som om bönen knappt nådde upp över det egna huvudet på sin väg mot Himmelen. Ibland var den andliga "känslan" alldeles borta och det andliga livet upplevdes som helt dött.

Men den dagen kommer de trognas härlighet att uppenbaras. Den lycka som stundvis kunde infinna sig redan här i världen vid läsandet av Bibeln, i kyrkan under predikstolen eller kring nattvardsbordet, och som var en försmak och en handpenning på det som hör himmelriket till, den lyckan kommer då att fullständigt genomstråla de trogna. Redan upptäckten att ha blivit placerad bland dem på den högra sidan innebär ju den största lycka: *"Tänk att jag får stå med bland Herrens välsignade!"*. Det är ju helt ofattbart och går utöver all rimlighet: *"Hur är det möjligt att jag står här? Vad har jag gjort för att förtjäna detta? Nej, nej, det är inte jag som har gjort något! Allt detta har min Frälsare gjort för mig! Ja, så är det, det är för Jesus skull jag står här. Jag trodde på Honom och Hans löften och det blev mig såsom jag trodde."* Amen.